

Mesterrod

Peucedanum ostrurhium

Mesterrod er en høj kraftig skærmpolante med hul stengel og en stor hvid skærmpolomst, der blomstrer i højsommeren. Roden er en tyk, grenet rodstock, der anvendes til kryddersnaps.

Den formerer sig ved rodsrud, ligesom skvalderkål, som den ligner til forveksling på bladene. Dog er den højere (ca. 1 m.) og den breder sig ikke så uhæmmet, som skvalderkål.

Som den store mester selv, kan den vække de døde til live og kurere blinde og lamme. Selv faldne soldater, springer friske og raske på hesten igen, når de behandles med te af mesterrod. Tilsyneladende uden at være blevet klogere.

Planten stammer fra Syd- og Mellemeuropa og var højt skattet som lægeplante og fulgte med munkene mod nord, i deres missionsarbejde. Frø fra planten har forvildet sig uden for haverne, hvor planten undertiden kan findes.

Romerne brugte den tørrede saft fra roden, som et kostbart krydderi i madlavningen.

Nutidens mesterrod trives på porøs muldjord eller stenet grund. Ældre planter kan deles, ligesom plantens udløbere kan bruges til at opformere planten.

Frøene beholder kun deres spiringskraft i kort tid og bør sås, så snart, de er modne.

Tiltroen til mesterroden var kolossal i højmiddelalderen og roden indgik i talrige recepter, både hos lægen og hos den lokale heks: Hængt over hoveddøren beskytter den husets beboere mod pest. Tygger man roden afhjælpes tandpine. Mesterrod var midlet, der kunne holde troldtøj på afstand og bryde en fortryllelse.

Bortset fra snaps bruges planten ikke i nutiden, skønt 'kloge folk' længe beholdt den i deres varesortiment.

Middelalderhaven fakta:

Mesterrod findes sjældent forvildet til den danske natur.

Tema 11: Snapseplanter